

Η Μεταμόρφωση του Χριστού και η δική μας μεταμόρφωση (αρχιμ. Ιάκωβος Κανάκης, Πρωτοσύγκελλος Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως)

/ [Πεμπτούσία](#)

Αγαπητοί μου Χριστιανοί,

Σήμερα και αύριο έχουμε μεγάλη Δεσποτική εορτή, εορτάζουμε τη Μεταμόρφωση του Σωτήρος Χριστού. Θα πούμε λίγα λόγια γι' αυτήν την εορτή, με βάση τα όσα αναφέρει και το Ευαγγέλιο. Ο Χριστός, λίγο πριν τη Σταύρωση, πήρε τρεις εκ των μαθητών του, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, όπως το βλέπετε και στην εικόνα του τέμπλου και τους ανέβασε σε ένα όρος υψηλό, το οποίο λέγεται Θαβώρ και μεταμορφώθηκε μπροστά τους, δηλαδή έγινε το πρόσωπό του τόσο φωτεινό,

όσο ο ήλιος και τα ιμάτιά του έγιναν λευκά σαν το φως. Δεξιά και αριστερά του Χριστού εμφανίστηκαν δύο μορφές από την Παλαιά Διαθήκη, ο Μωυσής και ο Ηλίας, που αντιπροσώπευαν τον Νόμο και τους Προφήτες αντίστοιχα. Ενώ οι μαθητές δεν άντεξαν αυτό το φώς και έπεσαν κάτω, (δεν είχαν λάβει την Πεντηκοστή), ένας εξ αυτών, ο Πέτρος, ζήτησε από τον Χριστό να φτιάξουν σκηνές και να μείνουν εκεί. Τότε μία νεφέλη φωτεινή τους επισκίασε και ακούστηκε φωνή από τον ουρανό – ίδια με εκείνη πού ακούστηκε κατά τα Θεοφάνεια – πού έλεγε : « οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε». Όταν μετά οι μαθητές έπεσαν στη γη φοβισμένοι, άκουσαν τον Ιησού να τους λέει « ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε». Όταν στην συνέχεια άνοιξαν τα μάτια τους δεν είδαν κανέναν άλλον εκτός από τον Ιησού. Όταν κατέβηκαν από τον όρος ο Χριστός τους είπε να μην πουν σε κανέναν κάτι έως να αναστηθεί.

Αυτό είναι με συντομία το γεγονός της Μεταμορφώσεως πού εορτάζουμε σήμερα. Όμως αυτή η μεγάλη εορτή δεν είναι μόνο ένα ιστορικό γεγονός που έγινε τότε και δεν μας αφορά, αντιθέτως, μας αφορά όλους, αφορά στους ανθρώπους από τα χρόνια του Χριστού μέχρι και σήμερα.

Θέλω αρχικά να σας πω κάτι που διάβαζα σχετικό με την εορτή, γιατί ξέρετε κάθε χρόνο που μελετάμε τι θα πούμε στο κήρυγμα μας, βρίσκουμε νέα στοιχεία. Αυτά τα στοιχεία θέλω να μοιραστώ σήμερα μαζί σας.

Το πρώτο είναι γιατί ο Χριστός πήγε ψηλά, στο βουνό και μεταμορφώθηκε; Δεν θα μπορούσε να γίνει αυτό σε μια πεδιάδα; Αν ερευνήσετε την Βιβλική ιστορία, όλα σχεδόν τα μεγάλα γεγονότα έχουν γίνει σε τόπο υψηλό. Θυμηθείτε που έλαβε το

νόμο ο Μωυσής κ.α. Και γενικότερα πολλά από τα γεγονότα, όχι μόνο αυτά που αφορούν στην πίστη μας, αλλά και στους ειδωλολάτρες, ακόμα και σε αυτούς που πίστευαν στα είδωλα, παρατηρούμε ότι πραγματοποιούνταν σε μέρη υψηλά. Ανέβαιναν και αυτοί σε κορυφές, σε τόπους υψηλούς και εκεί έκαναν τις θυσίες τους. Άρα λοιπόν υπήρχε μια γενικότερη παράδοση ότι κάθε μεγάλο γεγονός πρέπει να γίνεται σε υψηλό μέρος. Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερο που διάβαζα σήμερα και μου έκανε εντύπωση είναι μια αναφορά που κάνει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, μεγάλος άγιος και θεολόγος της Εκκλησίας μας στο θέμα γιατί ο Χριστός διαλέγει μόνο τρεις μαθητές για να «ζήσουν» την Μεταμόρφωσή Του. Αναφέρει κάτι σημαντικό - και απαντάει με αυτό στο εύλογο ερώτημα όλων μας, γιατί δεν διαλέγει από τους Δώδεκα ή από τους εβδομήντα;- Από όλους τους μαθητές και ακροατές του διαλέγει μόνο τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Μας απαντά ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ότι αυτό το κάνει γιατί αυτοί οι τρεις ήταν οι πιο έτοιμοι να ζήσουν το γεγονός. Διακρίνει ο Χριστός, βλέπει εσωτερικά τις καρδιές και γνωρίζει την διάθεσή και την πνευματικότητά τους, μέχρι και ποιος θα τον προδώσει ξέρουμε ότι προγνωρίζει...

Όλα τα ήξερε, όπως ήξερε και ποιοι ήταν οι πιο έτοιμοι να ανέβουν μαζί Του για να δουν τη θεότητά του, αυτό το μεγάλο γεγονός που έγινε στο όρος Θαβώρ. Λέει πιο συγκεκριμένα ο Άγιος Νικόδημος, ότι διάλεξε τον Πέτρο για την σταθερότητά του στη τήρηση των εντολών Του. Ήταν όντως πολύ αυστηρός σε αυτό ο Πέτρος. Βέβαια τον είδαμε μετά να αρνείται τον Χριστό, αλλά πέραν αυτού τον βλέπουμε να είναι πράγματι πιστός τηρητής των εντολών του Κυρίου. Ο δεύτερος, ο Ιάκωβος, είχε ένα άλλο χαρακτηριστικό. Είχε προθυμία ακόμα και να πιεί μαζί Του το ποτήριο του μαρτυρίου. Του το αναγνώρισε ο Χριστός αυτό του Ιακώβου και τον κάλεσε στο όρος. Και ο Ιωάννης, ο τρίτος, μόλις 17 ετών, ο μικρότερος σε ηλικία εκ των μαθητών ακολουθεί τον Χριστό στο Θαβώρ. Δεν τον διάλεξε ο Χριστός επειδή ήταν ο μικρότερος, τον διάλεξε για την αγνότητά του. Δεν ήταν καθαρός μόνο στη καρδιά, ήταν αγνός. Ποιος είναι σήμερα αγνός; Ποιος μπορεί από εμάς να πει ότι είναι αγνός; Μπορεί κάποιος να πει ότι προσέχω, αγωνίζομαι να μην είμαι πονηρός, αλλά το αγνός είναι ιδίωμα μόνο των παιδιών ή των αγίων. Έτσι, γι' αυτούς τους λόγους, κατά τον Άγιο Νικόδημο, πήρε ο Χριστός τους τρεις μόνο μαθητές του και ανέβηκε στο όρος.

Επιτρέψτε μου να σας πω μια σκέψη ακόμα. Η Μεταμόρφωση του Χριστού, μας λέει κάτι πολύ σημαντικό, μας απαντά «ποιος είναι ο Χριστός». Θα δούμε ένα συναφές ερώτημα. Γιατί ο Χριστός μεταμορφώθηκε πριν από την Σταύρωσή Του; Μεταμορφώθηκε πριν σταυρωθεί, γιατί ήθελε να δείξει στους μαθητές του ότι είναι και Θεός. Και πράγματι, όταν θα τον δουν οι μαθητές μέσα στα αίματα,

επάνω στον Σταυρό, για να μην λυγίσουνε και πουν ο διδάσκαλος πεθαίνει έτσι απλά σαν άνθρωπος, τους προετοιμάζει από πριν και τους δεικνύει ότι είναι και Θεός. Έδειξε τη Θεότητά του με αυτό το φως που βγήκε από το Πρόσωπο και τα ιμάτιά Του. Άρα, μας δίνεται μέσω και αυτής της εορτής, το δόγμα της Εκκλησίας μας, που λέει ότι ο Χριστός ήταν και άνθρωπος τέλειος και Θεός τέλειος. Και ξέρετε, δίνει απάντηση αυτό σε μερικούς ανθρώπους οι οποίοι αρνούνται στον Χριστό ή θείο ή το ανθρώπινο πρόσωπο. Υποστηρίζουν μερικοί και λένε για παράδειγμα, ναι, υπήρξε ο Χριστός και ήταν ένας καλός άνθρωπος, ο οποίος έδωσε μια ωραία διδασκαλία. Η Μεταμόρφωσή Του όμως μας απαντά ότι δεν ήταν ένας καλός άνθρωπος μόνο, ήταν ένας τέλειος άνθρωπος και ταυτόχρονα τέλειος Θεός.

Η Μεταμόρφωση επομένως μας λέει αφενός ποιος είναι ο Χριστός και αφετέρου μας λέει ποιος είναι ο άνθρωπος. Μας λέει δηλαδή ποια είναι η πορεία του ανθρώπου. Μας απαντά στο τι πρέπει να κάνουμε σε αυτή τη γη που ήρθαμε για την ύπαρξή μας. Και σε αυτήν τη γη πού ήρθαμε και πατούμε, πρέπει να διαλέξουμε τον δρόμο που πηγαίνει προς το Φως. Αυτή είναι η βίωση της εορτής της Μεταμορφώσεως, είναι η πορεία και η προσπάθεια να μπούμε μέσα στο Φως και να γίνουμε ένα με αυτό το Φως.

Θέλω να σας πω ένα παράδειγμα που θα τυπωθεί στο μυαλό σας για κάποιον που κατάφερε να μπει σε αυτόν τον θείο γνόφο. Άκουσα λοιπόν από έναν επιφανή κληρικό στο διαδίκτυο, να αναφέρει ένα περιστατικό για έναν άνθρωπο πού φαίνεται καθαρά ότι εφαρμόζεται σε αυτόν ακριβώς όσα σας είπα για τη Μεταμόρφωση. Είχε την μεγάλη ευλογία ο κληρικός αυτός να συναναστραφεί για αρκετό καιρό τον γέροντα Παΐσιο στο Άγιο Όρος. Έζησε μαζί του και μετά από τα πολλά που του είπε ο Όσιος, του είπε να πάει και να επισκεφθεί έναν «δια Χριστόν σαλό». Τι σημαίνει αυτή η έκφραση; Έκανε ότι ήταν σαλός ενώ δεν ήταν. Και αυτό προκειμένου να κρατάει τον εαυτό του σε ταπεινότητα, μακριά από την κενοδοξία. Δεν είναι για όλους αυτό το χάρισμα. Πήγε λοιπόν με την προτροπή του γέροντα στον μοναχό αυτό. Του έδωσε μάλιστα και φαγητά πού ο γέροντας Παΐσιος του είχε δώσει. Όταν, μπήκε μέσα στο κελλί, τι φαντάζεστε ότι είχε; Είχε παντού διάσπαρτα σκουπίδια, πεταμένα πράγματα, σακκούλες... και ζούσε μέσα εκεί. Πάει λοιπόν και του λέει «έφερα φαγητό από τον γέροντα Παΐσιο» «Ω! Παΐσιο, Παΐσιο», φώναζε εκείνος με σπαστά ελληνικά. Πετάχτηκε από τη χαρά του πάνω όταν έλαβε τα φαγητά. Όμως έπιασε τα φαγητά και τα πέταγε. Φώναζε ενθουσιασμένος «Παΐσιο Παΐσιο, καλό Παΐσιο...» και τα πέταγε. Τα πέταγε στους τοίχους, παντού. Έκανε στον κληρικό μεγάλη εντύπωση όλη αυτή η συμπεριφορά, δεδομένου ότι ο ασκητής είχε «ανάγκη» τα φαγητά. Όταν λοιπόν έφυγε ο κληρικός μετά από λίγο, φεύγοντας από εκεί, είδε το πρόσωπο του ασκητού αυτού φωτεινό. Ξέρετε πως ήταν; Έλαμπε σαν τον Ήλιο! Μέσα σε έναν χώρο γεμάτο σκουπίδια, ήταν ένα

πρόσωπο που έλαμπε σαν τον Ήλιο! Αυτός ο άνθρωπος πείτε μου τι είχε πάθει; Μεταμορφώθηκε! Ήρθε ο Χριστός και έμεινε μέσα του. Είναι αυτό που αναζητούμε όλοι, γι' αυτό ήρθαμε σήμερα εδώ, να προσκυνήσουμε και να ζητήσουμε αυτό το φως της Μεταμορφώσεως να έρθει και να μας αλλάξει, να έρθει και να μας δώσει μια καινούργια καρδιά, γιατί αυτή η καρδιά που έχουμε δεν είναι όπως τη θέλει ο Θεός. Και όντως λέει ο ψαλμός, «καρδίαν καθάραν κτίσον εν εμοί».

Και η προσευχή μας σήμερα αυτή ας είναι «Χριστέ μου έλα και χτίσε μου μια νέα καρδιά, η οποία δεν θα ζηλεύει, δεν θα έχει εγωισμό, δεν θα έχει έχθρα για τον άλλο, τέτοια καρδιά θέλω!» Και τότε, θα έχουμε φτιάξει τον εαυτό μας, την οικογένειά μας, ένα κομμάτι από την πατρίδα μας και τον κόσμο ολόκληρο. Εύχομαι αδελφοί μου πραγματικά να μεταμορφωθούμε!